

Să extindem experiența înaintată în producție

Întâmpinarea zilei de 23 August, a creat un puternic avânt în rîndurile muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor și a format condiții favorabile dezvoltării inițiativei creatoare a maselor fapt care a dus la luarea de angajamente sporite în producție, angajamente a căror realizare se va reflecta prin mărirea producției și productivității muncii și realizarea tuturor indicilor din plan.

În obținerea de rezultate sporite în producție, un rol deosebit de important îl are folosirea pe scară largă a experienței înaintate în producție și a metodelor avansate de lucru, în special a celor sovietice.

Într-o seamă de întreprinderi din orașul și regiunea noastră, au fost obținute însemnate succese în ce privește extinderea experienței înaintate în producție. La fabricile „Iosif Rangheț” și „Teba” a fost acumulată o experiență înaltă de organizare a muncii, în perfecționarea proceselor tehnologice și folosirea deplină a capacității utilajului. La fabrica „Iosif Rangheț” sînt aplicate cu succes metodele de tăiere rapidă și intensivă a metalelor. La fabrica „Teba”, muncitorii se folosesc pe scară largă de metodele Bașkîrov, Kovalov, Ciutkîi pentru a produce țesături de bună calitate. Muncitorii de la secția croit a fabricii de încălțăminte „Libertatea”, lucrează după inițiativa lui Nicolae Militaru, producînd încălțăminte din economie realizată; mecanicii Depoului de locomotive și șoferii din transporturile auto largesc mișcarea cîncinștilor și sutimistă; muncitorii de la „Flamura roșie” largesc mișcarea inovațiilor și raționalizărilor. Majoritatea colectivelor de muncă din întreprinderi, luptă pentru mobilizarea rezervelor interne. Folosind pe scară largă experiența înaintată în producție, muncitorii și tehnicienii luptă pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cînslea zilei de 23 August.

Aceleași rezultate se pot arăta și în ce privește experiența individuală acumulată de fruntașii în producție și apoi extinsă și îmbrățișată de tot mai mulți muncitori în cadrul întrecerii socialiste. Oamenilor muncii din întreprinderile noastre le este străină tendința de a ascunde secretul măiestriei lor. Dimpotrivă, ei sînt interesați ca orice inițiativă prețioasă să caute o extindere cît mai largă. Oamenii de felul acesta sînt mulți și numărul lor crește mereu. În rîndurile lor se găsesc: mecanicul de locomotivă Teodor Bătrîn, țesătorul Maria Haragzin de la „30 Decembrie”, care a lansat chemarea pentru titlul de cea mai bună țesătoare, muncitorul constructor Săă-jean, brutarul Brădeanu, inovatorul Iacob Hartmann de la fabrica „Gheorghe Doza” și alții. Acești muncitori fruntași fac cînsle întreprinderilor în care lucrează.

Experiența întreprinderilor fruntaș constituie un minunat mijloc de îmbunătățire a muncii, iar experiența fruntașilor poate fi considerată ca o bogată rezervă internă a întreprinderii, rezervă care poate și trebuie să fie pusă în folosul producției de către fiecare muncitor.

Extinderea experienței înaintate nu l se acordă însă cît de tot importantă, cîvenită, nefiind considerată în toate întreprinderile ca un factor important în realizarea prevederilor planului. Printre aceste întreprinderi se află și Trusul de panificație Arad, care nu a avut preocupare sufi-

cientă pentru introducerea unor metode noi de muncă, specifice procesului tehnologic de fabricație a pîinii și nu a răspîndit experiența înaintată a brutarilor fruntași. Același lucru se poate spune și despre întreprinderea 124 construcții și despre I.R.C.L.A. Pe șantierul de construcție a acestor întreprinderi, extinderea experienței înaintate nu se bucură de atenția cuvenită. Organizațiile de partid și comitetele de întreprindere și conducerea administrativă de la aceste întreprinderi trebuie să acorde pe viitor mai multă atenție acestei importante acțiuni.

La Atelierul C.F.R. și la uzinele „Flamura roșie” au fost introduse pe rînd și aplicate cu succes metodele înaintate de tăiere rapidă a metalelor Bicov-Bortkevici, Colesov, Kulagin, Rijkov, etc. În loc să fie extinse la majoritatea strungarilor, aceste metode tot pe rînd, au fost date uitării, astfel că în prezent sînt pușini strungari care le aplică. Nimic nu e mai dăunător decît a considera extinderea experienței înaintate o sarcină de campanie.

Lipsurile ce mai continuă să persiste în acțiunea pentru extinderea experienței înaintate, pentru ridicarea muncitorilor mai slabi la nivelul fruntașilor, spre a se obține un avînt general în producție, se reflectă și datorită faptului că a fost neglijată acțiunea de studiere, popularizare și generalizare în masă a experienței înaintate, precum și a celor mai noi metode de muncă.

Pentru lichidarea acestor lipsuri vor trebui luate măsuri. Astfel, pentru ca experiența înaintată să poată deveni un bun comun al tuturor muncitorilor, ca nivelul tehnic al muncitorilor mai înepoiși să fie ridicat la nivelul fruntașilor, este necesar să fie folosite toate formele de propagare, introducere și extindere a metodelor înaintate de muncă, să fie ținute conferințe în care fruntașii și inovatorii să vorbească despre experiența lor, să fie organizate schimburi de experiență cu experimențarii practice. Organele sindicale, îndrumate de către organizațiile de partid, să organizeze și să însușească această acțiune. În această scop vor trebui atrași, prin cercurile A.S.I.T. și cabinetele tehnice, inginerii și tehnicienii, care au cele mai largi posibilități de a sprijini în mod practic inițiativa creatoare ale maselor largi de muncitori.

Organizațiile de partid din întreprinderi au datorită să desășoare o largă muncă politică în rîndurile muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, mobilizîndu-i la luptă pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale, pentru ridicarea fiecărui muncitor la un înalt nivel tehnic.

În cînslea marelui sărbătorii naționale a poporului nostru, ziua de 23 August, însușirea și generalizarea experienței înaintate în producție trebuie să devină o preocupare centrală a conducătorilor de întreprindere, a organizațiilor de partid și a celor sindicale, care vor trebui să ajute pe toate căile ca muncitorii să poată aplica larg experiența înaintată, pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderi! În cînslea zilei de 23 August, desășurați larg lupta pentru ridicarea nivelului voștru tehnico-profesional. Faceți ca experiența înaintată în producție să devină un bun comun al întregului colectiv pentru obținerea unui avînt general!

Muncitorii sprijină campania de recoltare

Sprijinirea țărânilor muncitoare în campania de vară este o sarcină de seară a muncitorilor de la orașe.

Un colectiv de muncitori de la întreprinderea Autoreparație și Transport (I.A.R.T.) din orașul nostru, în ziua de 27 iunie s-a deplasat la gospodăriile agricole colective din comunele Tipari și Sîntea Mare, unde au lucrat mai multe ore la repararea mașinilor și uneltelor agricole necesare bunei desășurări a lucrărilor în campania de vară.

Mai mulți muncitori s-au evidențiat în aceste munci voluntare, printre care tov. Simion Ulici din secția timpărie și Ioan Badea din secția montaj, care au lucrat la Sîntea Mare, iar dintre cei care au lucrat la Tipari, s-au evidențiat Gheorghe Morgovan, Martin Petran și alții.

În afară de muncile voluntare executate în gospodăriile agricole colective sus-amîntite, muncitorii de la I.A.R.T. lucrează cu multă învîl-

re în atelier, la repararea uneltelor agricole. Astfel, pînă în prezent, ei au îndeplinit o mare parte din angajamentele luate în cînslea zilei de 23 August.

Și șoferii Ioan Tîșmănarul și Ștefan Hanțig de la această întreprindere s-au evidențiat în muncă. În timp ce muncitorii lucrau la gospodăria anexă, șoferul Ioan Tîșmănarul a transportat tot timpul țigle din comuna Felnac pentru gospodăria anexă.

Pe lîngă ajutorul pe care-l dau oamenilor muncii din agricultură, muncitorii de aici obțin rezultate bune și în producție.

Luna trecută planul a fost realizat în proporție de 101,8 la sută.

În mod deosebit în cadrul I.A.R.T. ului s-a evidențiat atelierul de reparații auto, care și-a realizat planul pe luna iunie în proporție de 164,8 la sută.

Puternic avînt în cînslea zilei de 23 August

Succese în întrecerea socialistă

Toate secțiile și sectoarele de la Atelierul central L.C.A. din Arad, înfruntă de muncă însușită. În întâmpinarea zilei de 23 August muncitorii și tehnicienii acestui atelier desășoară cu avînt întrecerea socialistă.

Hotărît să traducă în fapte angajamentele luate, colectivul atelierului și-a organizat mai bine munca, izbulind să obțină succese deosebite în întrecerea socialistă chiar din primele zile. Astfel, încă la sfîrșitul lunii iunie s-au putut vedea rezultatele bune obținute de muncitorii de la Atelierul central L.C.A. Ei și-au realizat planul pe luna trecută în proporție de 108 la sută.

În cadrul întreprinderii, în mod deosebit s-a evidențiat atelierul de electriceitate, care și-a realizat planul pe luna iunie în proporție de 109 la sută și atelierul de roțarie, care și-a depășit planul cu 6 la sută pe luna iunie.

De la atelierul electriceitate s-au evidențiat mai mulți muncitori, printre care Teodor Ardelean, care luna trecută și-a realizat norma în pro-

— Pagina culturală — pag. 2.
— Controlul executării hotărîrilor —
— În centrul preocupărilor organizației de bază — pag. 3.
— Un bilanț al activității organizațiilor U.T.M. — pag. 3.
— Foileton — „Răscoala” legumelor — pag. 3.

ÎN INTERIORUL ZIARULUI

— Sfaturi legumicole — Aplicarea îngrășămintelor în cultura legumelor mijloc de sporire a producției pag. 3.
— Viul interes stîrmit de începerea tratăvelor militare din Indochina — pag. 4.
— Cu privire la extinderea circulației pe calea ferată între R.D. Germană și Germania occidentală pag. 4.

— Declarațiile Consiliului de Mînistri al Republicii Democratice Germane — pag. 4.
— Numeroase ziare engleze condamnă poziția S.U.A. care se opune admiterii R. P. Chineze în O.N.U. — pag. 4.
— 33 ani de la victoria revoluției populare mongole — pag. 4.

Muncă însușită pe ogoare pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei

La Vinători

Muncind cu însușire și folosind din plin timpul prielnic, țărâni muncitori din comuna Vinători, raionul Criș, au obținut succese însemnate în recoltarea la timp și fără pierderi a cerealelor.

Astfel, pînă în ziua de 9 iulie a. c., în hotarul comunei Vinători a fost terminat seceratul celor 56 ha. de seară, 193 ha. orz de toamnă și 50 ha. orz de primăvară. Odată cu seceratul seceră și al orzului, s-a făcut și seceratul grîului, pînă în prezent în hotarul comunei au fost secerate peste 390 ha. grîu.

Paralel cu muncile de recoltare, țărâni muncitori din comună, au început și dezmirișitul. Tot pînă la data de mai sus, în comuna Vinători a fost dezmirișită suprafața de 44 ha. de pe care s-au recoltat păioasele.

În acest fel, comuna Vinători este fruntaș pe raion la strîngerea recoltei.

Printre țărâni muncitori fruntași la muncile de recoltare se numără Petru Crișan de la nr. 13, Francisc K. Vago, Francisc Yoo, Iosif Turecsanyi, Iosif Varga și alții.

La Nădab

Culturile de păioase date în prîg au determinat pe țărâni muncitori din comuna Nădab să înceapă secerișul.

Sub îndrumarea organizației de partid și mobilizați de către comitetul executiv al sfatului popular comunal, producătorii au recoltat pînă în 8 iulie 10 ha. orz de toamnă și primăvară, 7 ha. seară și 56 ha. grîu. Seceratul este în toi.

În fruntea muncilor de recoltare a păioaselor se află țărâni muncitori Petru Mindruțu, Ioan Lunga și alții, care au terminat aceste lucrări. Paralel cu recoltarea cerealelor, cultivatorii desășoară o vie muncă de întreținere a culturilor prășitoare și de recoltare a furajelor.

Gheorghe Clirca, coresp.

La Sîntana

(Prin telefon, de la corespondentul nostru Ioan Stanca).

Și pe ogoarele comunei Sîntana a început recoltatul păioaselor.

Collectiviștii, în ziua de 6 iulie au început recoltatul păioaselor. Fîlăz ajutați de cele 9 secerători-legători primite de la S.M.T. Sîntana, pînă în seara zilei de 9 iulie ei au recoltat 80 ha. orz de toamnă și 3 ha. seară. Pînă în prezent, în fruntea campaniei de recoltare este brigada nr. 9.

Nici membrii întovărășirii agricole n-au rămas în urmă. Tot pînă în

seara zilei de 9 iulie ei au secerat 10 ha. orz și 5 ha. seară. În această muncă s-au evidențiat întovărășii Ilic Ilica și Ilic Bunal.

Seceratul orzului și al secerii a început și în sectorul agricol individual. Din 4 iulie și pînă în seara zilei de 9 iulie s-a secerat 80 de ha. orz de primăvară și 27 ha. seară. În mod deosebit s-au evidențiat țărâni muncitori Dumitru Ilica și Gheorghe Muscă.

La Curtici

(Prin telefon, de la corespondentul nostru Florea Mîloacă).

Primii care au început recoltarea păioaselor în Curtici au fost colectivii și membrii întovărășirilor agricole. Gospodăria agricolă colectivă „Lumea Nouă” din comună a început seceratul orzului, seceră și grîului la data de 8 iulie. Pînă în seara zilei de 10 iulie au fost secerate 2 ha. seară, 5 ha. orz și 35 ha. grîu.

În muncile de recoltare s-au evidențiat colectivii Ioan Kovács, Ioan Enache, David Mercea, Ioan Julean și alții. Nu însă același exemplu l-au dat și colectivii Gheorghe Gavrilă, Ioan Vidican, Maria Porumbița care au rămas în urmă cu lucrul.

Paralel cu recoltatul se continuă și dezmirișitul.

Și membrii întovărășirilor agricole din comună, care au început recoltarea încă la data de 2 iulie au reușit ca pînă în seara zilei de 3 iulie să termine recoltarea celor 10 ha. de orz, evidențindu-se în mod deosebit Ioan Ursu, Ilic Șiclovăh și alții.

Un succes deosebit au obținut membrii întovărășirii agricole la recoltarea secerii și a grîului. Printre temeinică organizare a muncii s-a reușit ca de la 8 iulie — cînd a început recoltatul — pînă la 10 iulie să termine seceratul a 40 ha. grîu și a unui ha. seară. La muncile de recoltare a grîului s-au evidențiat țărâni întovărășii Ioan Ban, Ilic Urs, Ioan Curt și alții.

Urînd exemplul colectivităților și al întovărășirilor, și țărâni muncitori cu gospodării individuale au început recoltarea orzului, secerii și a grîului. Astfel, pînă în seara zilei de 10 iulie au fost recoltate 35 ha. seară, 39 ha. orz și 120 ha. grîu. Printre țărâni muncitori cu gospodării individuale care s-au evidențiat în aceste munci se numără Ioan Lucaci, Gheorghe Dudaș, Simion Codreanu, Gheorghe Stan și alții.

Paralel cu muncile de recoltare, prin grija sfatului popular, au fost luate măsuri ca toate cele 13 arii să fie pregătite și dotate cu cele necesare, ca treierii să poată începe la timp.

Din țările de democrație populară

ÎN CHINA CENTRALĂ DE SUD S-A TERMINAT CULEȘUL GRÎULUI

Țărâni din China centrală de sud — una din cele mai mari regiuni agricole ale țării — au terminat culeșul grîului. Anul acesta, recolta de grîu din această regiune depășește cu 15,6 la sută recolta din 1953 și este cu 2,7 la sută mai mare decît prevedea planul.

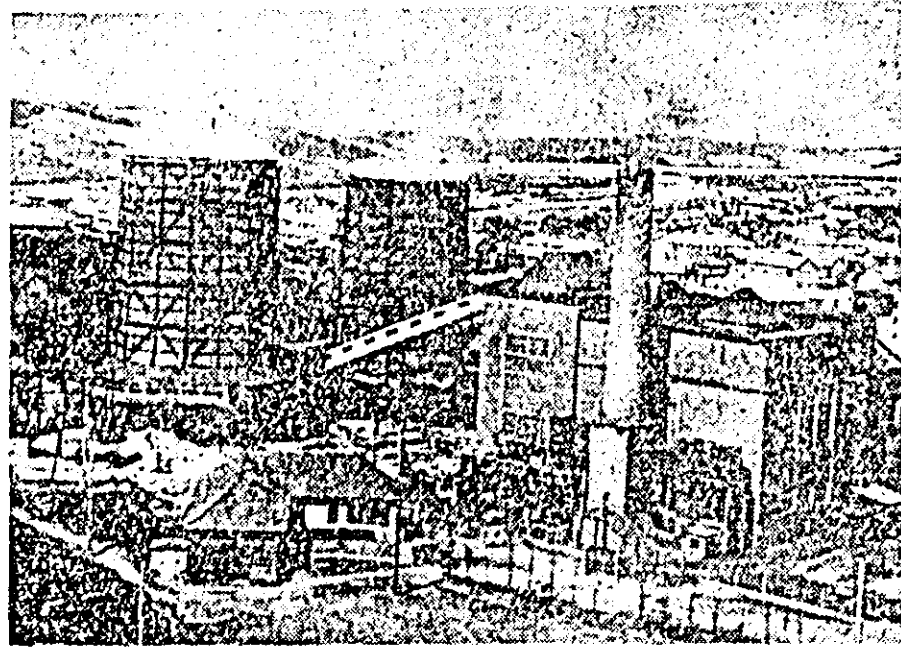
În provincia Henan, unde suprafața însămînțată cu grîu a fost de peste 88.000.000 mu (1 mu = 0,06 ha.), adică cu 5 milioane mu mai mult decît anul trecut, țărâni au strîns o recoltă bogată — cu 20 la sută mai mare decît anul trecut și cu 300.000.000 cîni (1 cîn = 0,5 kilograme) mai mare decît prevedea planul.

Datorită lărgirii suprafețelor însămînțate și îmbunătățirii agrotehnicii, țărâni din provinciile Hubei, Iunnan, Tziensi, Guandun și Guansi au obținut de asemenea o recoltă bogată de grîu, care depășește cu 10—20 la sută pe cea de anul trecut.

UZINA „GHEORGHE DIMITROV” A LIVRAT PRIMUL LOT DE COMBINE CEREALIERE

La 29 iunie, colectivul de muncitori de la uzina de mașini agricole „Gheorghe Dimitrov” a livrat stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor agricole de stat din țară prima partidă alcătuită din 78 de combine cerealiere (secerători-legători) de tipul „Dimitrov-6”. Livrarea acestor noi combine-cerealiere a constituit o sărbătoare pentru constructorii de mașini agricole de la această uzină.

Komló — un oraș industrial

În clișeu: orașul Komló. Cel mai mare centru de exploatare a cărbunelui din R.P. Ungară.

Mașini agricole fabricate în R. D. Germană

La Leipzig s-a deschis expoziția de agricultură și horticultură a R.D. Germane.

Printre întreprinderile care și-au prezentat produsele la această expoziție se află și uzina constructoare de mașini agricole „Womag” din Ludwigslust, care este una din cele mai mari uzine de acest fel din R.D. Germană. Ea prezintă, printre altele, o nouă combina (secerătoare) (secerătoare) prevăzută cu un aparat de uscare, care reduce pierderea obișnuită de 5—8 la sută la cereale, la un procentaj minim. Între banda rulantă și toba batozei a fost instalată o baterie electrică pentru raze infraroșii, care îi furnizează energie electrică generatorul tractorului. În cîteva secunde, cu ajutorul razelor infraroșii, grîul este afi de bine uscat încît spicul poate fi treierat cu o pierdere minimă de 0,8 la sută.

LABORATORUL DE PRODUȘE FARMACEUTICE DE LA TIRANA

Acum cîteva ani a luat ființă la Tirana un laborator farmaceutic care și-a sporit de la un an la altul producția de medicamente, folosind în mare măsură plantele medicinale și diferite materii prime existente în R.P. Albania. Înainte de eliberare, în Albania nu exista nici un fel de laborator farmaceutic și toate produsele medicinale erau importate din străinătate.

În 1953, laboratorul farmaceutic din Tirana, înzestrat cu aparatură modernă și dispunînd de un personal calificat, a produs 137 tipuri de medicamente într-o cantitate suficientă pentru a satisface nevoile populației. Anul trecut a fost înființată o secție pentru producția de preparate organo-terapeutice. În cursul anului curent această secție va putea satisface toate cerințele instituțiilor medicale din R.P. Albania în ceea ce privește extractele hepatice care, pînă de cîrînd, erau importate din străinătate.

În cîrînd, în cadrul acestui laborator va lua ființă o secție industrială, care va contribui la creșterea considerabilă a producției. Anul acesta se prevede o sporire cu 277 la sută a producției de articole farmaceutice față de anul 1952.

PRAGMATICA CULTURALĂ

Relațiile lui Ștefan cel Mare cu Rusia

de ED. I. GAVANESCU
profesor de istorie

În largă perspectivă istorică pe care o dau cei 450 ani scurși de la moartea lui Ștefan cel Mare, personalitatea lui apare ca o figură de legendă, întruchipare a eroismului poporului român și un izvor de justificată mândrie națională.

Sprînjînindu-se pe energia și spiritul de jefă al maselor populare, eroicul domn al Moldovei a știut să ridice din nou steagul luptei împotriva imperiului turcesc, luptă dusă mai înainte de Mircea cel Bătrîn, de Ioan Corvin și de Vlad Tepeș și să asigure timp de aproape o jumătate de veac, independența țării sale, independența Moldovei.

Occupînd tronul Moldovei în aprilie 1457, Ștefan cel Mare avea în fața sa rezolvarea unor grele probleme de stat, de care depindea renașterea luptei pentru neatințarea țării, pentru eliberarea de sub jugul turcesc. Alături de acțiunea de întărire a statului feudal centralizat, prin slăbirea puterii marii boierimii, el a dus și o înțeleaptă politică externă.

În decursul întregii sale domnii, Ștefan a căutat să-și creeze un sistem de alianțe, care să-l asigure spatele frontului și desfășurarea cu succes a luptei împotriva coteropilor turci. În lupta aceasta, el nu s-a putut sprijini pe nobilii sau prinții polonezi, care erau, în general, potrivnici unui război deschis cu imperiul turcesc. Marele domn al Moldovei a fost înșelat de asemenea de nenumărate ori, de puterile din centrul și apusul Europei.

Ștefan constată cu amărăciune: „Învoiala și jurămintele ce erau... între noi arătau că toți trebuia să fie gata și să ajute țara și principele care ar fi fost atacat de turci... Dar ei m-au lăsat singuri!”

După marea luptă din 1476 cu Turcii pe teritoriul Moldovei, în care Valea Albă este numit un episod, Ștefan cel Mare caută o nouă orientare a politicii sale externe. Apogeeul domniei lui este marcat prin forma pe care au luat-o legăturile dintre Moldova și noul stat rus de la Moscova.

Ridicarea statului rus de la Moscova în a doua jumătate a secolului al XV-lea, sub Ivan al III-lea, marele cneaz contemporan și cuceritor al lui Ștefan cel Mare, s-a făcut în lupta pentru scuturarea jugului tătar, profilind de slăbiciunea Hoardei de Aur. Ivan al III-lea profită cu multă încredință de descompunerea Hoardei și încheie o strînsă alianță cu un alt han tătar, cu Mengli-Ghira, hanul tătarilor din Crimeea. Astfel, Ivan III a putut să scuture jugul tătarilor Hoardei de Aur pe la anul 1480, zdrobindu-l definitiv în 1502. Redobîndindu-și independența, statul rus putea să-și consolideze puterea și să se ridice ca o mare forță politică și militară în căsătorile Europei.

Legăturile Moldovei cu noua Rusie de la Moscova sînt variate: legături economice, legături familiare cu substatul politic, legături diplomatice și politice.

Numerosi negustori moldoveni se întîlnesc în marile cetăți și în ținuturile rusești, la Cumenița, Kiev, Tver și mulți negustori ruși străbat Moldova.

În capitala Moldovei, meșterii și negustorii ruși erau alți de numeroși încît, în anul 1481, exista în Suceava o uliță rusească.

La cîțiva ani după luarea domniei, Ștefan cel Mare s-a căsătorit cu principesa Evdochia din Kiev, sora cneazului Simeon Obolovici din Kiev. Leptoseful de la Bistrița scrie în legătură cu aceasta: „În anul 1463, iulie 5, își luă Ștefan voevod soție pe cneaghina Evdochia din Kiev, sora țarului Simeon”; iar cronică lui Ștefan cel Mare adaugă și această informație: „cu care a avut o domniță, măritată în țara rusească”.

Această fiică a lui Ștefan cu Evdochia, se numea Elena sau Olena și s-a căsătorit în ianuarie 1483 cu fiul marelui cneaz al Moscovei Ivan III, cu Ivan cel Tânăr, care a murit însă de tînră. Această căsătorie fusese precedată de numeroase solii între Suceava și Moscova, care strînseseră relațiile dintre cele două state tinere și puternice.

Într-adevăr, legăturile familiare dintre Ștefan cel Mare și Ivan III erau, în același timp, și expresia unor interese politice comune și anume de a se împotrivi cu dirigenție fuedalilor polono-lituanieni, care urmăreau coteropirea de noi țărîni rusești și alipirea Moldovei cu Dunărea de jos și țărmul Mării Negre, în vederea asigurării expansiunii comerțului polon.

Pentru a putea lupta cu succes împotriva statului feudal polono-lituanian, care subjugă teritoriul ucrainean, bielorus și velicorus, marele cneaz Ivan III pusese bazele unei alianțe puternice cu Mengli-Ghira, hanul tătarilor din Crimeea, ajurî sub vasalitatea imperiului turcesc, după căderea portului Caffa la 1475. Dar această alianță era îndreptată și împotriva Hoardei de Aur, — dîșmanul comun al celor doi aliați și ea a dus la completa ei nimicire în anul 1502.

Cucerirea de către turci a celor două porturi-cetăți de la Marea Neagră în 1484, a constituit o lovitură puternică dată economiei Moldovei și sistemului ei de apărare, determinînd o intensificare a schimbărilor de soli între Ștefan și Ivan al III-lea, în vederea unei lupte comune, anti-olomane.

În mai 1485, un ambasador florentin comunică știrea despre o alianță comună între ruși, moldoveni și tătarii din Crimeea, îndreptată împotriva imperiului turcesc, în plină agresiune. În anul următor, se îndreaptă spre Moscova solul moldovean, Ion Turcul, cu scrisoarea lui Ștefan cel Mare către marele cneaz, rugîndu-l să facă pregătiri militare

împotriva turcilor, care atacau Moldova și amenințau o mare parte din Europa.

Ivan III răspundea, asigurînd pe Ștefan de sprijinul său diplomatic și serie lui Cazimir IV, regele Poloniei, îndemnîndu-l să ajute, ca vecin, lupta lui Ștefan cel Mare contra turcilor.

Alianța statului rus din Moscova cu hanatul din Crimeea a avut consecințe favorabile și pentru Moldova, căci a obligat pe tătarii totdeauna gata de jaf, să înceteze cu incursiunile prădănice în această țară. Încă din 1485, și mai ales, în ultimii ani ai domniei lui Ștefan, această alianță a contribuit la slăbirea presiunii olomane în nordul Dunării și la consolidarea independenței Moldovei.

După moartea lui Cazimir al IV-lea, politica de înțelegere cu turcii este continuată de noul rege polon Ivan Albert, care, în toamna anului 1497, atacă Moldova și asediază cetatea Sucevei. Ștefan cel Mare intervine la aliatul său Ivan III și acesta scria ducelui Lituaniei, Alexandru: „Și tu, frate, să îi mîntuie, tratatul pe care l-am încheiat între noi și care scrie că prietenul nostru va fi prietenul tău, iar Ștefan Voievod se află cu noi în curșerie și prietenie și acum noi îți spunem să-i aduci aminte de tratatul încheiat, ca tu, frate, să nu mergi împotriva domnului moldovenilor și să îi fi cu el în pace!” Astfel, Alexandru, ducele Lituaniei, nu și-a unit oștile cu ale lui Ivan Albert, care a fost bătut cîmplî în Cadrul Cosminului în octombrie 1497.

În aceste condiții, regele polon a iscat, în 1499, un tratat de pace și de alianță cu Ștefan cel Mare, pe bază de perfectă egalitate. Acest tratat constituie triumful politicii externe practicate de Ștefan, bazată pe alianța politică cu statul din Moscova și apogeeul puterii statului moldovean. În cronică rusească, găsim aceste rânduri: „În acel an, regele (Poloniei) a făcut pace cu Ștefan, domnul Moldovei. Iar sultanul turcesc-Balazid, auzind de această pace între creștini, temîndu-se mai ales, de Ștefan, voevod al Moldovei, a cerut pace de la regele Albert”. În sfîrșit, în august 1499, Ivan III spunea unor soli ai marelui duce al Lituaniei: „...Nu sîntem cu Ștefan Voievod în unire și prietenie și, cînd ne va da de veste Ștefan Voievod că turcii au pornit împotriva lui și că are nevoie de ajutorul nostru, noi de asemenea vom sta pentru creștinătate împotriva păgînilor” (turci).

Între anii 1499—1501, s-au desfășurat lărași lupte, insuficient studiate pînă acum. Însă în 1503, cu un an înainte de moartea viteazului Voievod, sultanul recunoștea în textul unui tratat internațional, că Moldova nu se găsește în atîrnare politică față de Imperiul turcesc. Șirul celor 34 de victorii militare ale lui Ștefan cel Mare se încheie, astfel, printr-un mare succes politic.

RECENZIE

Mikszáth Kálmán: „Căsătorie ciudată”

În literatura maghiară de la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX, scriitorul realist Mikszáth Kálmán, ocupă un loc deosebit de important. Născut în anul 1849 în orașul Szklabonya, ca fiul al unui mic negustor, și-a făcut studiile superioare la Budapesta, urmînd cursurile facultății de drept. El a fost rînd pe rînd avocat, funcționar, gazetar, a colindat țara-n lung și-n lat, cunoscînd oameni și întîmplări variate pe care le-a zugrăvit apoi cu atîtă talent în creațiile sale literare.

Opera lui Mikszáth oglîndește în chip veridic, cu o deosebită putere de observare, viața patriei sale înainte și mai ales după revoluția din 1848. Ungaria a pășit relativ firuș pe calea dezvoltării capitaliste. Acest caracter al evoluției sale istorice de după revoluția din 1848, cu lupta aprigă între feudali și burghezie, se reflectă și în creația lui Mikszáth Kálmán. Nobilimea maghiară încearcă să apere vechile poziții, să redobîndească ceea ce pierduse în timpul revoluției, dar se lovea în aceste tentative de burghezie, care se străduia să-și mențină avantajele cîștigate. Este acum momentul cînd nobilimea maghiară își simte sfîrșitul, simte cum se descompune Ungaria feudală. Mikszáth asistînd la această descompunere, critică și bîciulește caracterul tragicomic al concepțiilor și contradicțiilor lumii vechi.

Romanul „Căsătorie ciudată”, apărut în Editura de Stat pentru literatură și artă, colecția „Clasicii literaturii universale”, este una dintre operele cele mai de seamă ale lui Mikszáth Kálmán. Scriînd-o sub forma unei cronici de familie, autorul a știut să sublinieze și în felul acesta autenticitatea evenimentelor relatate în roman. Subiectul cărții e simplu, cuprînzînd întîmplarea nefericită ivită în viața tînrului conte János Buttlar, care este silit de baro-

nul Döry să ia de soție pe fiica sa Maria, spre a împrumuta vechiul nume al familiei Buttlar copilului ce a-va să vină pe lume în urma legăturii ei tainice cu preotul Szucsinka. Toate încercările lui Buttlar și ale prietenilor care doresc să-i stea întru-ajutor, se lovesc preluîndu-se de același zid atotputernic — clerul, care nu vrea să-și micșoreze prestigiul și autoritatea recunoscînd vina părințelui Szucsinka.

Mikszáth Kálmán a știut să cuprîndă în acest roman elementele esențiale ale criticii lui realiste care străbat întreaga sa operă. Soarta lui Buttlar servește scriitorului drept punct de plecare pentru demascarea necruțătoare a justiției bisericești, atotputernice în Ungaria, a clerului și a rămășițelor feudalismului în general. Figura fărîncicului cleric Szucsinka este însăși întruchiparea bigotismului, mîrșăviei, cinismului, lașității și minciunii atotputernicilor „părinți ai bisericii”, care nu se dau înapoi de la cele mai josnice fapte. Demascarea clerului, critica ascuțită a feudalismului se împletește în roman cu atacuri directe la adresa puterii imperiale a Habsburgilor, slăpînitorii de atunci ai Ungariei, sprîjin puterilor al nobilimii maghiare în politica ei reacționară.

Pătruns de un adînc patriotism, Mikszáth Kálmán a descris oamenii din popor în pagini pline de avînt, ca un scriitor ce-și lubea poporul și credea în puterea și forțele creatoare ale acestuia. Arătînd mizeria în care trăiau și dependența lor totală față de moșterii, scriitorul realist critic Mikszáth ajunge de fapt la condamnarea iobăgiei ca un fenomen social care frînează progresul.

Limba vie, umorul fin, vervă, satira ascuțită pe care le minuieste cu mult talent, fac din romanul „Căsătorie ciudată” o carte de reală valoare artistică.

În prima zi de tabără

Într-una din zilele trecute, la Casa Pionierilor din Lipova era mai multă fierbere ca de obicei. Pionierii veniseră mai de dimineață și zoreau să termine la vreme pregătirile. Unii aranjau ceva în interiorul casei lor, alții trebuiau pe la poartă sau pe lângă stîlpul înalt din mijlocul curții, catargul pe care acum l-au înălțat. Pe străzile orașului se mai aude din cînd în cînd sunet de trîmbiță pionierăsească și zumbet de tobe. Mai vin și alte grupuri de purtători ai cravatei roșii.

În ziua aceea se făcea inaugurarea taberei de curte de la Casa Pionierilor și ei trebuiau să dea zor să organizeze toate așa cum e mai bine.

Iese acum cu pas grăbit un tînr. Alături de insigna de pionier o are și pe cea de utemist.

— Ați pus stegarile de la poartă? — Le punem acum, tovarășe instructor, numai să terminăm cu netezirea pietrișului.

Alții alcătuiseră programul zilei. Fiecare are o propunere.

— Eu zic să trecem în program și o excursie.

— Ba, mai bine un campionat de șah.

— O să facem noi și excursii și campionate în timpul verii, o să citim și cărți, vom spune povești și multe lucruri frumoase, dar azi, la deschidere, trebuie să organizăm un program festiv.

Serbară a început pe la ora 11. Veniseră acolo și reprezentanții ai comitetului raional U.T.M., ai secției de tînrămint al statului popular raional, cadrele didactice din oraș și părinții pionierilor.

Multă emoție au simțit cu toții mai ales atunci cînd pioniera Maria Bejan a primit drapelul taberei de la tov. Schif, delegatul comitetului raional U.T.M. Ridicat pe catarg, steagul flutura în adierea vîntului, semnificînd biruința în luptă a clasei muncitoare. Minunate zile vor petrece în tabăra lor de curte pionierii din orașul Lipova.

N. Oprea, coresp.

Spectacole culturale-artistice la sate

Cultura nouă, pătrunsă de suflul sănătos al artei noastre populare, e pusă acum în slujba maselor de oameni ai muncii. Pe de o parte ia tot mai mare amploare mișcarea cultural-artistică din cadrul cîminelor culturale, pe de altă parte, tot mai multe formații artistice ale instituțiilor culturale merg în satele noastre.

La Teremia Mare, din raionul Sînicolaul Mare, a sosit într-una din zile orchestra populară a Filarmonicii de stat din Arad, împreună cu solistul Alexandru Grozău de la Radio-București. În sala cîminului cultural erau adunați peste 650 spectatori. E lesne de închipuit entuziasmul spectatorilor, sîrîrit de înaltul nivel artistic al programului prezentat de această formație.

Intr-altă zi, tot pe aceeași scenă a jucat ansamblul de regiune al Teatrului de stat din Arad. Peste 700 persoane au aplaudat atunci din toată inima reprezentarea piesei „Nu vreau să mă-nor” de T. Freamăt.

În cei 10 ani de la eliberarea patriei noastre s-au schimbat multe, se schimbă și oamenii. Cultura nouă pătrunde cu fiecare zi în rîndurile lor, contribuînd tot mai mult la formarea omului nou, al noii orînduirii socialiste.

Franz Halász, coresp.

La biblioteca sătească din Cenad

Mai în fiecare seară, la biblioteca sătească din Cenad, raionul Sînicolaul Mare, se întîlnesc romîni, sîrbi, maghiari și germani. E destul de greu să precepi grăul fîcării, totuși bibliotecarul și-a răspuns tuturor cerințelor, deși are de împartit cărți tipărite în cele patru limbi ale satului.

Din anul 1949 și pînă în prezent, pentru minoritățile naționale din țara noastră s-au editat 4.549 titluri de cărți într-un tiraj de 29.449.583 de exemplare. Dintre acestea, 3.313 titluri sînt lucrări originale, iar restul traduceri din alte limbi. Cele mai multe cărți s-au tipărit în limba maghiară, 2.613 titluri, într-un tiraj de 24.378.997 exemplare. În limba germană s-au editat de asemenea peste 1.000 de titluri, iar în alte limbi 856 de titluri.

Cel de al 8-lea festival internațional al filmului

Între 11—25 iulie, la Karlovy-Vary (R. Cehoslovacă) va avea loc cel de al 8-lea festival internațional al filmului, care se va desfășura sub deviza: „Pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru aspirațiile nobile ale omenirii”.

Țara noastră va participa cu următoarele filme: „Nepoții gornicului” seria I-a și seria a II-a, „Răsare soarele”, film artistic, „O scrisoare pierdută” film spectacol, filmele documentare „R.P.R.”, „Ceferă-ti”, „Turismul”, „Excursie în munți” și filmul de desen animat „Marinica”.

Cu ocazia celui de al 7-lea festival internațional, filmul românesc „Mîrea Căcor”, realizat de regizorul Victor Iliu și Marieta Sadova, după romanul cu același nume al marelui nostru scriitor Mihail Sadoveanu, a fost distins cu „Premiul luptei pentru progresul social”. (Agerpres)

NOTE DE DRUM

Adie vînt înnoitor în satele moșilor

I. Se schimbă oamenii

Curînd, curînd, se apropie ziua aceea în care tot poporul nostru, din toată țara și din toate vîrstele, din fiecare naționalitate, o să sărbătorească 10 ani de viață eliberată de sub fascism.

S-au făcut altele prefaceri în țara noastră, că n-o mai recunoști, dar cea mai însemnată schimbare este aceea care se petrece în sufletele oamenilor, pentru că oamenii le fac pe toate. La oraș, acolo unde sînt muncitorii, schimbările au început mai înainte, în focul luptei de răsturnare a burgheziei, s-au făcut mai repede, mai temeinic pentru că altele sînt și condițiile lor de viață și de muncă.

La sate însă oamenii se transformă mai anevoale, dar se transformă și ei, odată cu condițiile în care trăiesc. Ei înțeleg acum sensul vieții noi către care-i conduce partidul și au pîșit curajoși pe drumul ce li s-a deschis în acel 23 August de acum 10 ani. Sînt multe satele republicii noastre unde înfloresc viața țărănilor muncitori stîrniți, umăr la umăr, unii în gospodării colective, alții în întovășiri. Nici cei ce au încă gospodării individuale nu se lasă prea mult rămași în urmă și se zoresc să-și îmbunătățească traiul, al lor și al țărilor întregi.

Sînt însă unele sate — printre ele nu trebuie să uităm pe ale moșilor — care în trecut au avut și viața mîrea, sate în care trona cu temelnică sacrală și întunericul neștiinței. Pătrunde și acolo însă viața nouă, o simți de cum ajungi în fiecare sat răsărit în orice vale lămurită, sau pe cine știe ce coastă de deal. Se schimbă și la ei condițiile, au început să gîndească altfel decît gîndeau înainte. Moșii, oamenii aceiași al căror gînd era lîpt de grija zilei de mîine, al căror fiecare ceas în parte era închinat agoniei celor trebuia-tore traiului, totdeauna plin de lipsuri, oamenii aceiași au început să aibă de-acum alte gînduri în mîntea lor, în inima lor alte simțăminte. Li crește inima auzindu-i vorbind despre cărțile pe care le-au citit, despre serbările pe care le dau, despre radio, cinematografe, sport, lucruri la care înainte vreme nici nu visau. Se schimbă oamenii....

Dacă ai să mergi cu trenul într-o duminică spre satele moștești, semnul înnoirilor te întîmpină la fiecare pas. Nu sînt fapte prea „mari”, prea arătoase, dar sînt pline de semnificație. Ai să întîlnești o formație culturală sau sportivă mergînd de la un sat la altul, niște țărani muncitori ce

se duc în satul vecin unde a venit caravana cinematografică, lei o serbare, dincolo un meci, într-altă parte s-au strîns grămadă în jurul aparatului de radio.

Iată în trenul ce merge spre Brad, răsuna vîrtejul unei invirtite pe care o cîntă fanfara din Bocsig, în drum spre cine știe care sat, unde va avea loc o serbare. Într-alt vagon, un grup de tineri din Ineu discută cu apîndere despre meciul de volei pe care-l susțin în această duminică la Gurahonț, unde se inaugurează acum un nou teren sportiv. Pe vremuri, aici erau mulți care nici nu văzuseră poate o minge de volei și iată-l acum pe unii jucînd volei, alții fotbal, oină și alții privind cu altă interes cercera dintre echipe.

Și trenul te duce mai departe, te poartă pe lângă pereții prăpăstioși de stîncă. De după un col al drumului, de fier și se arată, într-o poiană, un lînar în caracteristici pantalonii albi de largi și o băiețuțu de nu trece de 10 ani. Face semne prietenești spre călători și-ți mîină în mîngă de fotbal. Cu 10 ani în urmă era chiar lucrul cel mai de mirare să vezi o minge de fotbal în mîna unui țărăn, acum îți pare altă de firese.

În zilele de sărbătoare coboară puțină lume în gara Vîrjuri. E zi în

care muncitorii carierei de piatră, ca și sătenii din apropiere se adînesc. O tînră te-ntîmpină cu coșul plin cu cereșe. De-ți-e poftă cumperi o cană sau două și mergi apoi pe drumul din lungul liniei ferate. Ca să-ți junci în sat, treci mai întîi pe lângă cariera de piatră care azi, duminică, stă liniștită. Poate mai către seară să fie mai multă animație aici, atunci cînd o să funcționeze probabil cinematograful cîminului cultural din comună, pe care l-au instalat de cîțiva vreme în sala cantinei. Nu-i nici practic, aici în cantină, nici la îndemîna sătenilor, dar trebuia instalat undeva, deoarece îi ajungea un an și jumătate de odihnă cîi a stat la cîminul cultural, fără curent electric.

Chiar din dosul carierei, abia simți că urci puțin și încep casele satului de reședință al comunei Vîrjuri, ici o casă, mai încolo două-trei, după aceea mai multe și iar o livadă. Nu departe e o încurcarea de ulițe și acolo casele sînt mai dese. Dinspre stînga, de dincolo de zăvoia cu sălcii și arini de pe malul-șirului — Valea îi spune — auzi gălăgie, strigăte și lovituri de minge, izbîta pare că încează. Îți închipui desigur că-i un meci de fotbal. Cotești la stînga, lași în dreapta oficiul P.T.T.R. din comună, în stînga școala elementară, apoi de-o parte și de alta magazinele cooperativiste, de pe podul peste Vale, vezi flacăra jucînd mîngina. Unii au echipament complet, alții întrebunțează încălțămîntea de toate zilele, un portar poartă pantalonii lungi, dar toți se străduiesc să joace după toate regulile înscrise în regulament. Lupta

se dă între tinerii din Avrăm Lăncu — oaspeții — și cei de aici din comună. Iată că un jucător a atacat neregular, dar arbitrul a observat și sancționează. Dă după gesturi înțeleși semnului, pentru că fluierul, făcut la repezeală dintr-o ramură de salcie, nu mai scoate nici un fel de sunet. Jucătorii înțeleg însă de mîine. Se execută lovitură de pe deasupra și jocul continuă...

Din interesul cu care cei de pe margine urmăresc jocul, se înțelege că sportul este interesant pentru cei din comună, dar de ce sînt alți de puțin spectatori? Ba încă unii care mai trec pe uliță, se uită doar de departe și merg înainte. Dacă mergi pe uliță în direcția lor, la o colitură a drumului te întîmpină de pe un dimb clădirea statului popular, în fața căreia, peste drumul ce vîrează brusc la stînga, se-nalță clădirea arătoasă a cîminului cultural. Într-acolo se-nadreaptă cei ce mai vin acum din sat. Cînd și cînd răzbat prin ferestrele deschise strigătele de trîmbiță, trîrurile de clarinet sau tucturile de tobe E hora țărănească la care cîntă muzica adusă din alt sat.

O veni și ziua aceea cînd neom face muzica noastră — spune unul.

Să l-se ducă vesele... vorbește altul care se vede că tot într-acolo-l băteau gîndurile.

S-a făcut seară și fiecare se duce către-casă. Azi n-a mai fost nici un fel de program cultural organizat la cîmin. Nici nu s-a mai știut o conferință de cine știe cînd, aici la biblioteca așezată acum la școala n-a împrumutat nimeni cărți, nici la ra-

dio n-ă ascultat careva pentru că nu funcționează și nici la cinematograful instalat totmai la carieră nu se duce nimeni, pentru că filmul care trebuia să ruleze se odihnește-n gară. Nu s-a dus nimeni să-l scoală. Țărani muncitori nu-s mulțumiți de toate astea și mai ales pentru că nimeni nu se ocupă de organizarea activității culturale-artistice. De cîțiva vreme n-au nici director la cîminul cultural. Dar, țărani muncitori nu mai sînt cei de pe vremuri.

Am tot așteptat să se-ndrepte treburile de la cîminul cultural. Neom aduna noi zilele astea și-om pune toate la cale, așa cum se cuvine.

S-a înnoptat de-a binelea și poste sat se așterne cu încetul liniște. Țărani muncitori s-au dus pe la casele lor și una câte una se sting lămpile. A doua zi, unii vor merge la lucru la cariera de piatră, alții la costul finului și mulți vor porni dis-le-dimineață la săpatul porumbului. Curînd vor trebui să iasă la secerat, căci grîul a început să dea în pîrgă. Pînă atunci trebuie terminate toate celelalte munci de la cîmp. Se-aratul n-o să suferă amîinare. Numai la cooperativă se mai vede și acum o foreastră luminată. Responsabilul mai face o verificare a registrelor, căci mîine trebuie să știe precis ce măruri s-a comandat la Gurahonț.

O vreme se mai aude de departe din ce în ce mai slab un mars pe care-l cîntă muzica ce a plecat de aici de la hora.

De-acum e liniște deplină, sătenii se odihnesc și mîine-n zori încep o zi de muncă.

P. Neicu

VIAȚA DE PARTID

Controlul executării hotărârilor — în centrul preocupărilor organizației de bază

Organizația de bază de la fabrica „Iosif Ranghel” atribuie controlului executării hotărârilor un rol de cea mai mare importanță. Biroul organizației de bază a căutat să desfășoare un control eficace asupra îndeplinirii hotărârilor luate de adunarea generală a organizației de bază. Datorită acestui fapt, hotărârile luate au fost îndeplinite la timp. Membrii de partid care au primit sarcini din partea organizației de bază au fost ajutați să le îndeplinească. De pildă, tov. Iosif Tăbăcaru a primit ca sarcină din partea organizației de bază să se ocupe cu pregătirea confirmării activității fără de partid. Pentru ca această sarcină să fie îndeplinită la timp, tov. Ervin Molnar, secretarul organizației de bază, a stat de mai multe ori de vorbă cu tov. Tăbăcaru, arătându-i ce are de făcut în această direcție. Astfel, s-a reușit ca la termenul fixat, activul fără de partid să fie pregătit pentru a fi confirmat de către adunarea generală a organizației de bază.

Controlul sistematic exercitat de către biroul organizației de bază asupra activității politice a membrilor de partid a asigurat creșterea vigilenței lor, i-a educat în spiritul răspunderii față de îndeplinirea sarcinilor ce le-au stat în față. Controlul neîntrerupt a dus la descoperirea în rândul organizației de bază a unor elemente fără simț de răspundere față de documentele de partid. Așa, a fost cazul lui Andrei Kiss, care a fost pus în discuția adunării generale a organizației de bază.

În urma prelucrării expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej din 19 aprilie 1954, membrii de partid au primit sarcini concrete în cadrul organizației de bază. De pildă, tov. Iosif Reisz a primit sarcina să se preocupe de îndrumarea cercurilor și cursurilor învățământului de partid. El trebuia să sezeze biroul organizației de bază despre felul cum se prezintă cursanții la învățatură. În munca de îndeplinire a sarcinii, tov. Reisz a sesizat biroul organizației de bază că mai mulți cursanți lipsesc de la învățământul de partid. Biroul organizației de bază — în urma sesizării — a chemat în fața lui mai mulți cursanți care lipseau deseori de la învățământ, ca: Ladislau Pinter, Francisc Naghi, Carol Szeikei și alții.

Intr-o adunare generală a organizației de bază s-au luat hotărâri care să ducă la îmbunătățirea activității posturilor U.T.M. de control. În acest scop, tov. Ioan Negoită, candidat de partid, avea sarcina să se ocu-

pe cu munca posturilor utemiste de control. El a fost chemat în fața biroului organizației de bază unde, după o informare scurtă ce a făcut-o, a fost ajutat să înțeleagă mai bine ce importanță prezintă posturile U.T.M. de control. În urma acestui fapt, tov. Ioan Negoită a putut să-și îndeplinească mai ușor sarcina avută, iar posturile utemiste de control și-au îmbunătățit activitatea. Bunăoară, tovarășii Gheza Antal și Gheorghe Ungureanu manifestau atitudine de indisciplină în timpul serviciului. Posturile U.T.M. de control, sesizând lipsurile lor în muncă, i-au criticat aspru. Critica făcută le-a ajutat celor doi tovarăși de a se debarasa de lipsurile avute, schimbându-și atitudinea față de muncă.

Pentru a cunoaște modul în care se îndeplinesc hotărârile organizației de bază, în ședințele de birou se analizează periodic îndeplinirea anumitor sarcini de către membrii de partid. Sarcinile fiecărui membru sunt înscrise într-un caiet. Odată ce sarcina a fost îndeplinită, tovarășul respectiv nu mai figurează în caiet decât doar atunci când primește o altă sarcină. Tov. Vasile Dehelean avea sarcina să se preocupe cu învățământul politic U.T.M. care funcționa slab. Sesizându-se de lipsurile existente în învățământul politic U.T.M., organizația de bază a analizat această problemă într-o ședință de birou, luându-se măsuri pentru îmbunătățirea activității. Când s-a încheiat învățământul politic U.T.M., rezultatele au fost multumitoare, iar tov. Dehelean a fost scos în evidență pentru munca desfășurată.

Organizația de bază desfășoară un control permanent prin membrii săi asupra conducerii administrative. Tehnicienii care fac parte din activul de partid și care dealtfel cunosc munca administrativă, au primit sarcini precise. De exemplu, tov. Gheorghe Urcan, șeful serviciului de coordonare, are sarcina de a informa în fiecare lună biroul organizației de bază despre modul în care este aprovizionată întreprinderea cu materii prime. La începutul fiecărei luni, tov. Urcan prezintă biroului organizației de bază cîte o scurtă informație despre măsurile ce s-au luat în această direcție. Membrii organizației de bază se interesează la fața locului cum este îndeplinit planul de aprovizionare a fabricii cu materii prime. Acest lucru a contribuit la o mai bună aprovizionare a întreprinderii cu materii prime.

Întărirea organizației de bază, prin primirea de candidați, este o preocupare permanentă. Și în această direcție este îndreptat controlul biroului organizației de bază. Datorită preocupării membrilor de partid, pl-

na acum au fost primiți un număr de 21 tovarăși candidați de partid, printre care și tovarășii Francisc Bozsi, Ioan Manea și alții.

Pornind de la faptul că succesul muncii organizației de bază se apreciază după felul în care știe să mobilizeze masele de muncitori la îndeplinirea hotărârilor luate, biroul organizației de bază exercită un permanent control și îndrumare a organizațiilor de masă. În fața biroului organizației de bază s-a prezentat un raport de către comitetul organizației de bază U.T.M., iar coraportor a fost tov. Emeric Trem, care răspundea de munca în rândul utemistilor din partea organizației de bază a partidului. Cu această ocazie a reieșit că comitetul organizației de bază U.T.M. nu desfășoară o muncă colectivă, iar secretarul U.T.M. trasează sarcini și de mai multe ori tot el le duce la îndeplinire. Apoi în ședințele comitetului U.T.M. se analizau anumite probleme, dar măsuri concrete în vederea eliminării lipsurilor nu se luau niciodată și nu se urmărea desfășurarea învățământului politic U.T.M. Hotărârile luate de organizația de partid în această direcție au dus la lichidarea în bună parte a lipsurilor existente în activitatea organizației de bază U.T.M.

Deși biroul organizației de bază a partidului exercită un control asupra îndeplinirii sarcinilor de către membrii de partid, totuși nu se poate spune că s-a făcut totul în această direcție. Această în cauză că planificarea muncii în organizația de bază nu este făcută în concordanță cu puterea de îndeplinire a sarcinilor de către membrii de partid. Mai sunt luate unele hotărâri de către adunarea generală care nu se îndeplinesc. Așa s-a întâmplat cu hotărârea luată în vederea dezvoltării gospodăriei anexe de pe lângă fabrică. Hotărârea a rămas numai pe hîrtie. Acest fapt arată că controlul trebuie extins asupra tuturor problemelor ce se ridică în fața organizației de bază.

Îmbunătățirea continuă a controlului îndeplinirii hotărârilor luate este o sarcină de care depinde în mare măsură mobilizarea tuturor oamenilor muncii la îndeplinirea hotărârilor partidului și guvernului. Organizația de bază de la fabrica „Iosif Ranghel” este chemată să îmbunătățească în permanență controlul îndeplinirii hotărârilor, astfel încât el să fie pus în slujba îndeplinirii mărețelor sarcini ce stau în fața oamenilor muncii.

Augustin Luncan,
instructor al comitetului orașenesc de partid Arad

Un bilanț al activității organizațiilor U.T.M.

Plenara III-a a Comitetului Central al U.T.M. a hotărât a se trece la alegerea organelor conducătoare U.T.M. începînd de la organizatorii grupelor U.T.M. și pînă la Comitetul Central. În regiunea noastră, alegerea organelor conducătoare U.T.M. s-a început încă în luna decembrie a anului 1953, reușindu-se ca pînă la 1 mai anul acesta să fie terminate conferințele în cele 6 raioane precum și în orașul Arad.

După terminarea conferințelor raionale s-a trecut la pregătirea lucrărilor conferințelor regionale U.T.M. care se desfășoară astăzi. În perioada de pregătire a conferinței s-a observat o îmbunătățire în munca organizațiilor și organelor U.T.M.

Datorită muncii politice ce s-a desfășurat, capacitatea de mobilizare a organizațiilor U.T.M. a crescut în mod simțitor. Astfel, numărul tinerilor antrenati în întrecerea socialistă a crescut de la 10.015 la aproape 15.000 de tineri.

Pînă în prezent în regiunea noastră un număr de 4200 tineri au fost confirmați fruntași în producție. Bunăoară, tov. Floarea Arcadie, Nicolae Demes din fabrica „I. Ranghel”, Traian Selesjan, Adrian Stepan de la uzinele „Flamura roșie”, Maria Haraksin de la uzinele „30 Decembrie”, Vasile Deleanu de la fabrica „Libertatea” și alții, au adus însemnate contribuții la ridicarea producției și productivității muncii.

Comitetul regional U.T.M. s-a preocupat în această perioadă de înfrățirea și mărirea numărului brigăzilor de producție, de calitate, de economii și a posturilor U.T.M. de control. S-au creat încă 184 noi brigăzi U.T.M., numărul lor ridicîndu-se acum la 320 brigăzi. De exemplu, la fabrica „I. Ranghel” au fost create 9 brigăzi U.T.M.-iste, la „Coopmetal” 4 brigăzi,

Datorită aplicării diferitelor metode avansate de lucru 39 brigăzi U.T.M. au devenit brigăzi de calitate, iar 42 brigăzi de economii. Pot fi evidențiate cele 2 brigăzi cîcșitiste de la Depoul CFR conduse de U.T.M.-iștii Ilie Toma și Ioan Popa care au economisit 100 tone de cărbuni.

În vederea descoperirii rezervelor interne ale întreprinderilor, pentru întărirea disciplinei în muncă, reducerea rebuturilor și organizarea cîr mai

temeinică a procesului tehnologic, cele 103 posturi U.T.M.-iste de control, prin activitatea lor și prin propunerile făcute pentru îmbunătățirea muncii, au adus un aport însemnat la îndeplinirea planului de producție în întreprinderile unde au funcționat. O rodnică activitate a desfășurat postul U.T.M.-ist de control de la secția sculară a uzinelor „Flamura roșie”. Cu toate acestea mai există șefi de secție care nu țin cont de propunerile și sesizările făcute de posturile U.T.M. de control, cum este tov. Valentin Molnar de la secția vagonaj a uzinelor „Flamura roșie”, care a fost sesizat asupra unor nereguli de postul U.T.M. de control, dar el a afirmat că nu are dreptul să-l controleze nimeni.

Realizările din domeniul industriei obținute de organizațiile U.T.M. se datorează în primul rînd conducerii și îndrumării lor de către organizațiile de bază ale partidului. Astfel, multe organizații de partid au analizat activitatea organizațiilor U.T.M., îndrumîndu-le pe calea lichidării lipsurilor. Printre acestea au fost organizațiile de partid de la uzinele „Flamura roșie” și „30 Decembrie”, de la Atelierele C.F.R. și altele.

Pe lângă rezultatele obținute s-au mai manifestat și o serie de lipsuri în munca organelor și organizațiilor U.T.M. Nu s-a analizat niciodată de către comitetul regional U.T.M. care este preocuparea organizațiilor de bază față de antrenarea tinerilor în întrecere socialistă. S-a urmărit mai mult creșterea numerică a tinerilor antrenati în întrecere și nu munca politică care se desfășoară în această direcție. Acest lucru a făcut ca în unele organizații U.T.M. să se desfășoare o muncă formală în ce privește întrecerea socialistă.

Pînă acum nu s-a reușit ca toate brigăzile să-și desfășoare activitatea pe baza unui plan de lucru. Așa procedează organizațiile U.T.M. de la Centrul Mecanic, I.A.R.T. și altele.

Multe posturi U.T.M.-iste de control nu-și trăiesc viața, nu sînt înscrise și îndrumate de comitetele organizațiilor de bază, cum sînt posturile U.T.M.-iste de control de la fabrica „Răsăritul” Pincota, Fabrica de marmeladă din Gurahont și altele. De asemenea, disciplina în producție în-

că încă de dorit. Sînt U.T.M.-iști care lipsesc nemotivat din producție, ca de pildă, Mihai Toth și Ecaterina Suta de la fabrica „Tebea”, Anton Hemler de la Coopmetal și alții.

Importante succese s-au obținut și de către organizațiile U.T.M. de la sale. U.T.M.-iștii au fost în fruntea luptei pentru obținerea unui belșug de produse agricole. Rezultatele dobîndite de către organizațiile de bază din agricultură se datorează faptului că comitetul regional U.T.M. a luat măsuri în vederea desfășurării unei largi muncii politice, în rîndul U.T.M.-iștilor din sectorul socialist și individual din agricultură. În primul rînd, în organizațiile U.T.M. s-au prelucrat documentele partidului și guvernului privind măsurile de ridicare continuă a producției agricole. La aceste prelucrări au participat peste 21.000 de tineri. De asemenea, s-au ținut peste 500 de conferințe în organizațiile de bază U.T.M. și rezultatele n-au întîrziat să se arate. De pildă, organizația de bază U.T.M. din comuna Coroiu a mobilizat pe toți tinerii la munca de însemnare a porumbului în cuiburi așezate în pîntar.

Organizațiile de bază U.T.M. din S.M.T.-uri au obținut succese importante. Cele 66 de brigăzi U.T.M. au fost exemplu alî în ce privește întreprinderea utilitatilor, cît și în ce privește calitatea lucrărilor executate în gospodăriile agricole colective sau în întovărășirile agricole.

Critica și autocritica este o armă eficientă de combatere a lipsurilor ce se manifestă în anumite domenii de activitate. În această direcție s-a mîrit spiritul critic și autocritic, dar această armă nu se minunește încă cu tot curajul. În cadrul organizațiilor U.T.M. Sînt organizații U.T.M. în care critica este privită cu multă ușurință, iar cei criticați nu iau o poziție autocritică justă.

Conferința regională U.T.M. care-și desfășoară acum lucrările tehnice să ducă la întărirea organizațiilor U.T.M.-iste. Tineretul — care este o forță în lupta pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid și guvern în vederea îmbunătățirii nivelului de trai, material și cultural — trebuie educat și mobilizat să se încadreze cu tot planul în această măreț luptă

Absolvenții școlii medii serale

În anul 1948, în orașul nostru a luat ființă o școală medie serală, care a dat pînă în prezent mai multe serii de absolvenți. Dintre aceștia o mare parte au urmat cursurile diferitelor institute superioare de învățămînt, devenind cadre bine pregătite, necesare construirii socialismului în patria noastră.

În anul școlar 1953—1954, au absolvit această școală un număr de 60 elevi care aparțin diferitelor întreprinderi și instituții din orașul nostru. Aceste rezultate se datorează și sprijinului acordat școlii de unele întreprinderi și instituții, creînd condiții favorabile elevilor pentru a urma cursurile.

Printre elevii evidențiați la învățătură pot fi menționați: I. Popa, muncitor la filatura uzinelor textile „30 Decembrie”, E. Dubaș, muncitor la fabrica „Libertatea”, P. Lesner, instalator de conducte la uzinele „30 Decembrie” și alții. Mulți dintre elevii care s-au evidențiat la învățătură sînt fruntași și în producție, ca de pildă Petru Demaze de la Atelierele C.F.R., M. Suciu și Ilie Popa de la uzinele „30 Decembrie” și alții.

În anul școlar 1954—1955, cursurile școlii vor funcționa pe lângă școala medie nr. 2, din Bulevardul Dragalina nr. 6.

Oamenii muncii care doresc să-și desăvîrșască cunoștințele și să-și ridice calificarea, au posibilitatea de a urma aceste cursuri.

Concurs de orientare turistică

În curînd va avea loc în regiunea noastră un concurs de orientare turistică, organizat de Consiliul Central al Sindicatelor. Concursul se va desfășura în trei etape, conform regulamentului. Etapa I-a pe colective, a doua intercolective pe regiuni, și a treia interregională pe țară. La concurs pot participa toți membrii de sindicat.

Inscrierile se fac zilnic la biroul local de turism și excursii, unde se va preciza locul și data desfășurării concursului.

Informații

— Administrația Asigurărilor de Stat A.D.A.S. anunță că la tragerile de amortizare ale asigurărilor de viață cu și fără examinare medicală, ce a avut loc la 30 iunie 1954, au ieșit următoarele combinațiuni de litere: F, I, X, D, T, U, M, L, F, V, E, J, I, B. Totodată se face cunoscut, că vîltoarea trageri de amortizare pentru luna iunie 1954, va avea loc în ziua de 31 iulie 1954.

— Angajăm imediat sofer pentru motocicletă. Cei interesați se vor adresa Serviciului regional de difuzare a presei, str. I. C. Frimu nr. 4—6 (telefon 34—39).

FOIETON

„Răscala” legumelor

Mă cheamă Birocrație și-mi plac oamenii care mă respectă. Nu întrec în relații cu oricine și știu să-mi aleg prietenii. Bunăoară, zilele astea m-am ales un nou partener. Pe președintele cooperativei din Igrîș — Chepeșan Cuzman. De cum l-am întâlnit mi-am zis: uite omul care-mi trebuie!

Jur pe ce am mai înapoiat în mine, că el mă va scoate din incurcătură. Căci am ajuns la un impas. S-au răsculat ca din senin împotriva mea toate legumele din Igrîș. Toți cartofii, toată fasolea verde toți castraveții ceapa, varza... Au pornit spre cooperativa încărcate în coșuri, ca armatele la bătălie.

Pe legea mea, alită „verdeț” răsculată” n-am mai văzut! Volau valorișorile prin cooperative. Auzi îndrăzneală! Neltebreche zarzavaturii. Castraveți colțuroși și încovoiați ca niște plînteni, fasole ascuțită la amîndouă capetele ca arcurile de pe vremuri, cartofi neisprăviți cu pielea roză și umedă încă de pămîntul reavăn, de ploaie.

Cînd le-am zărit îngrămădite în coșuri de nule în fața cooperativei, alături de gospodinele sculate cu noaptea-n cap ca să jungă la timp și la lucru, mi-am zis: sînt pierdută! Astea vor să intre cu orice preț în cooperativa.

Deodată se strîns laolaltă tot zarzavatul răsculat, se îngrămădă laolaltă cît putu mai bine și începu să țipe din răspuțuri: vrem va-lo-ri-fi-care! „Che-pe-ian des-chi-de-ua!”

Albă ca varul, o rupsei la fugă după președintele cooperativei. În fața lui fugea pămîntul de sub picioare, iar în spate se auzea încă urlînd neamul legumicel, sacadat, cu glas doglit de castraveți: Va-lo-ri-fi-ca-re...

Ajunsei la președinte. Cînd m-a văzut i-a făcut negru înaintea ochilor. Se-mbracă într-un suflet și alergăm la vicepreședinte, de-acolo la magaziner.

— Ce-l de făcut fraților, auzi, ne sparg cooperativa?

— Cum? Cine? Se uluiră ceilalți.

Cum, cine, nu-l vreme de pierdut, haidei, îi îmbărbătați. Ocolîrăm vreo trei patru străzi și pe nesimțite, ne strecurăm printre case pînă în dosul cooperativei.

Larma nu mai conțenea. În ușa și-n geamurile cooperativei băleau zarzavaturile cu îndărătnicie.

Sătrîm gardul și ne furișarăm pe ușa din dos, în magazie, de-acolo în cooperativă. Președintele se potolise pește niște saci cu sare și căzu. Magazinierul de spaimă, răsturnă și

el o vadră de petrol. Noroc că nu era nimic în ea.

— Neputincioși oameni, gîndii în sine-mi, dar mă slăpîni. Nu era vreme de pierdut.

Hotărîm să barlecadăm ușa. Președintele, împins de saci cu sare dinspre perele, iar magazinierul așezat peste el cu băgare de seamă niște lazi cu cuie. Mai găsră și ceva mături. Vicepreședintele cotrobăia într-una într-un sertar la pult în grabă, răsturnă și el o sticlă cu cerneală. Se auzi o înjurătură infundată.

— Ce tot faci acolo Nicolae? Il dojeni președintele. Nu primi nici un răspuns. Mîzgălea într-una cu o pensulă înmuiată în cerneala răsturnată, o coală mare de hîrtie.

— Ei, acum e acum! Ce ne facem? Magazinierul se posomorî de tot:

— De cîl să spargă ușa mai blînd să le dăm drumul.

— Nici vorbă Parlene, se oțărî înspăimîntat președintele. Astă mîr mai lipsi, să primească toate verdețurile astea, că am sîcilit-o.

— Cum așa — întrebă eu.

— Păi cum, păcatele mele, că astăzi e ultima zi de inventariere și mîine la zece, trebuie să fie trimise toate actele la Sinicolaș Mare, altcîm, răspund cu capul.

„Ce-ncurcătură, ce nenorocire”, se vălă blînd președintele, dar mie-mi creștea înima de bucurie.

Deodată vicepreședintele, asudat, cu părul răvășit și cu minile pătate de cerneală, luă coala de hîrtie și se apropie cu ea de geam. La vederea lui, zgomolul și țipelele se întăriră. Prin coala fumurie se vedeau minii ridicate. Legumele se agitău de călînat coșurile. Dar minune! Ce s-a întîmplat? Vicepreședintele a prins coala de geam și arăta, în-cruntat, cu degetul spre ea, scrișînd din dinți și înjurînd. Zgomolul se potoli ca prin farmec. Zarzavaturile amuțiră. Coșurile prînseseră a se ridica unul cîte unul întristate și dezamăgite. Ici, colo, se mai ridica cîte un castraveț noduros și amenința răgușit:

— Nu-l nimic, veți vedeți voi, arde-v-ar focul de birocrati!

Cînd îmi auzii numele, simții că mă trece un fior și nu mă putui răbda pînă nu citii ce era scris pe coala de hîrtie: „Inchis pentru Inventar”.

Și izbucni într-un hohot de ris. Străsnic, conducătorii mai are și cooperativa din Igrîș.

Petre Jucu,
(După o corespondență a tov. I. Beu)

Larga dezvoltare a rețelei sanitare

Statisticile înregistrau în anul 1949 în regiunea Arad 5.000 de cazuri de malarie. În anul 1953 în regiune s-au înregistrat numai 9 cazuri de malarie. În acest scurt timp, rețeaua sanitară a regiunii noastre a cunoscut o largă dezvoltare. Față de 1938 numărul poli-clinicilor a sporit de 3 ori, al dispensarelor comunale de 4 ori, al maternităților de 3 ori, etc. Au luat ființă noi unități sanitare printre care 31 case de naștere, 9 servicii ambula-

torii, 5 cabinete de stomatologie, etc. Astăzi, în orașul Arad, 89 la sută din femele gravide nasc în maternități.

Datorită acestor realizări, îngrîșirea oamenilor muncii și a familiilor lor s-a îmbunătățit. În anul 1952 mortalitatea infantilă a scăzut în regiune sub 50 la sută, față de 1947, iar în anul 1953 numai în orașul Arad ea a scăzut față de 1952 sub 17 la sută.

SFATURI LEGUMICOLE

Aplicarea îngrășămintelor în cultura legumelor mijloc de sporire a producției

— azolat de amoniu 150—200 kg. la hectar;
— sulfat de amoniu 200—300 kg. la hectar;
— salpetru de sodiu 150 kg. la hectar.

Aplicarea de îngrășăminte în timpul vegetației se practică pe o scară foarte largă în U.R.S.S. și are drept scop satisfacerea nevoilor plantei de substanțe minerale în diferite perioade de dezvoltare ca: răsărit, înflorit, legat, etc.

Prin aplicarea îngrășămintelor în timpul vegetației se poate îndrepta creșterea legumelor în direcția în care ne interesează. De exemplu, terenul pentru roșii dacă se îngrășă cu fosfor în prima perioadă de creștere plantele devin precoce, obținîndu-se astfel producții timpurii, și invers, dacă în aceeași perioadă s-ar aplica îngrășăminte azotoase, ele ar provoca o creștere puternică a plantelor și ar întîrzi fructificarea. Aplicînd îngrășămintele care conțin fosfor și azot în timpul formării fructelor, vom mari mult producția totală la hectar.

În vederea obținerii de recolte mari și de bună calitate, este necesar ca prin îngrășarea suplimentară aplicată în timpul vegetației, să se asigure legumelor, după specii, cît puțînă următoarele cantități de substanțe nutritive, calculate în kilograme la ha:

— la roșii 180 kg. superfosfat și 170 kg. azolat de amoniu care se dă jumătate atunci cînd fructele primului rod au ajuns la două treimi din mărimea normală, iar restul după ce fructele primului rod se recoltează. Astfel, se va putea obține un spor de producție de 10—60 la sută.

— la ardei și vinețe: cînd primele fructe au ajuns la maturitatea de consum se dă 150 kg. superfosfat și 100 kg. azolat de amoniu la ha. Sporurile de producție ce se pot realiza vor fi de 15—60 la sută la vinețe și 15—50 la sută la ardei.

— varza de toamnă dă sporuri pînă la 160 la sută prin îngrășarea în timpul vegetației. La o îngrășare de bază a culturii de varză cu 10—30 tone bălegar, se recomandă în cursul vegetației 60 kg. azolat de amoniu în prima parte a dezvoltării și 65 kg. cînd a început să formeze căpîșina.

Răspîndirea îngrășămintelor se poate face alî prin împrășierea, pe cîmp, cît și prin folosirea îngrășămintelor, în special la roșii în soluție de apă.

În soluție, (prima îngrășare care se face la începutul înfloririi) vom da 30 grame sulfat de amoniu, 60 gr. superfosfat și 25 gr. sare potasica la 10 litri apă.

A doua îngrășare se face cînd plantele sînt în plină floare și se folosesc următoarele cantități de îngrășăminte: 125 gr. superfosfat, 45 gr. sare potasica la 10 litri apă, iar a treia se dă la formarea fructelor folosînd aceleași cantități de îngrășăminte.

După îngrășare se face o afinare a solului iar în caz de secetă, în urma fiecărei îngrășări cu soluție, efectuăm irigații culturilor.

Folosirea îngrășămintelor în cultura legumelor este absolut necesară și de aplicarea acestora depinde în mare măsură recolta. Prin această se contribuie la creșterea producției la hectar la mărirea veniturilor cultivatorilor și la asigurarea aprovizionării din belșug cu legume și zarzavaturi a oamenilor muncii de la orașe și din centrele muncitorești.

Ing. Gheorghe Brînda

Viul interes stîrnit de începerea tratativeor militare din Indochina

GENEVA (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité” publică o corespondență a trimisului său special de la Geneva, Pierre Hentges, în care se arată că știrea care anunță începerea tratativelor militare la Tung Jia, în nordul Vietnamului, a provocat un viul interes în cercurile din preajma conferinței.

Observatorii subliniază în primul rînd caracterul pozitiv al declarațiilor făcute la Tung Jia atât de către șeful delegației armatei populare vietnameze, generalul Van Tien Dung, cît și de colonelul francez Lennuyex. Colonelul Lennuyex a declarat că „soluționarea problemei indochineze nu constă în continuarea războiului” și că el „seară că se va ajunge la pace pe calea tratativelor”.

Deschiderea conferinței militare la fața locului în Vietnam, precum și deschiderea unei conferințe militare la Geneva asupra Cambodgiei par o fi de bun augur pentru înăpoierea Miștrilor Afacerilor Externe la Palatul Națiunilor.

După cum se știe, la 10 iulie specialiștii militari trebuie să prezinte celor 9 delegații un raport. Atenția întregii conferințe este îndreptată din ce în ce mai mult asupra acestei date.

La 12 iulie, A. Eden și V. M. Molotov vor relinca să prezideze pe rînd dezbaterile care, intrînd în fața cea mai importantă, trebuie să ducă la încheierea focului, la o pace trinită, de natură să permită Franței ca, după 8 ani de război absurd și distrugător, să strîngă mîna prietenească pe care i-o întinde Republica Democrată Vietnam.

La Geneva se subliniază totodată că discuțiile militare, deparle de a împinge pe planul al doilea chestiunile politice, le-au făcut mai urgente și mai importante decît oricînd.

Este limpede că încetarea focului în Indochina nu trebuie să fie un truc care să permită celor două părți să-și asculte armele. Pentru ca lucrul acesta să nu se întîmple, participanții la conferința de la Geneva trebuie să rezolve și problemele politice, astfel încît popoarele indochineze să le fie asigurată o adevărată independență, precum și dreptul de a-și alege singure regimul și guvernul în cadrul unor alegeri libere.

Cu cît se apropie data reintririi miniștrilor afacerilor externe, cu atît se accentuează necesitatea ca noul președinte al Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al Franței, Mendès-France să-l înțelească pe șeful delegației R. D. Vietnam, Fam Van Dong.

Mai mult ca oricînd se impune o discuție generală aprofundată între Franța și Vietnam, deoarece ele sînt țările care au suferit și suferă de pe urma acestui conflict și care sînt cele mai interesate în restabilirea păcii.

Cu tot optimismul care domnește în cercurile din preajma conferinței, nimeni nu-și face iluzii că Statele Unite și unelele lor, oamenii lui Bao Dai, vor renunța la tactica de sabotare a tratativelor.

Un membru al delegației americane a declarat la 4 iulie corespondentului revistei britanice „Observer” că „politica americană (în privința unui armistițiu) nu este încă stabilită și că guvernul Statelor Unite așteaptă propunerile în vederea unui armistițiu înainte de a hotărî dacă să i se alăture sau nu”.

Delegații americani își manifestă în mod fățiș ostilitatea față de un acord. Ei nu ascund faptul că dacă se semnează un acord, împotriva Statelor Unite față de recunoșterea guvernului popular chinez va deveni și mai înverșunată. Restabilirea păcii

în Indochina va crea obstacole de ordin politic în calea constituirii unui pact al Asiei de sud-est, în calea dezvoltării bazelor americane în această regiune și în general în calea întregii strategii americane în Pacific.

Încetarea ostilităților în Indochina ar avea drept urmare în primul rînd desfișurarea firelor care leagă Franța de Washington.

Toate acestea explică graba cu care Statele Unite își intensifică măsurile războinice. În prezent se comentează mult declarația lui Van Fleet, care a anunțat în momentul plecării sale din Taiwan, că guvernul american a propus încheierea unei alianțe militare bilaterale cu Cîan Cai-și. În legătură cu aceasta, Van Fleet a declarat că mercenarii lui Cîan Cai-și „sînt, în ceea ce privește potențialul militar, cei mai puternici, iar în ceea ce privește moralul, cei mai hotărîți”.

Aceste afirmații absurde, dar provocatoare făcute la adresa unei țări cu 600 milioane locuitori, fac parte dintr-o serie de alte acțiuni, ca propunerea făcută de S.U.A., statelor Cambodgia și Palet Lao de a adera la pactul Asiei de sud-est.

Tochmai pentru a pregăti aderarea marionetelor cambodgiene și laotiene la acest pact, sabotînd astfel în mod fățiș tratativele de la Geneva, ambasadorul Statelor Unite în Indochina, Heath, a plecat de la Washington în Paris.

Asfel, cercurile agresive din Statele Unite n-au renunțat să continue lupta lor odioasă împotriva păcii. Ei scontează pe sprijinul pe care-l vor găsi în Franța din partea acelor care sînt răspunzători pentru războiul din Indochina și care vor să-l prelungească.

Toate aceste fapte arată că trebuie să se dea dovadă pînă la capăt de cea mai mare vigilență.

Cu privire la extinderea circulației pe calea ferată între R.D. Germană și Germania occidentală

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. anunță:

Presă democrată din Berlin a publicat comunicatul ministerului transporturilor feroviare din R.D. Germană în care se arată că recent au avut loc tratative între reprezentanții transportului feroviar din Republica Democrată Germană și din Germania occidentală. În urma tratativelor a fost realizat un acord cu privire la extinderea de pasageri pe calea ferată dintre R.D. Germană și Germania occidentală. Potrivit acestui acord, cu începere de la 15 iulie 1954, zilnic vor circula 1—2 trenuri de pasageri pe distanța Berlin—Hamburg, Berlin—Köln, Berlin—Frankfurt pe Main, Berlin—München, Leipzig—Köln, Leipzig—München, etc.

Fixarea alegerilor de deputați în Camera Populară a R.D. Germane

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. anunță:

Președintele Camerei Populare a Republicii Democratice Germane, Johannes Dieckmann, dînd curs propunerii făcute de blocul democratic, a fixat în conformitate cu articolul 58 din Constituție, data alegerilor de deputați în Camera Populară pentru duminică 17 octombrie 1954.

Totodată, el s-a adresat primului ministru al Republicii Democratice Germane, Otto Grotewohl, cu rugămintea de a supune spre aprobare Camerei Populare proiectul legii electorale.

Dezertări din rîndurile armatei marionetă din Patet Lao

ȘANHAI (Agerpres). —

Agentia Vietnameză de Informații transmite că în urma succeselor repurtate de armata populară de eliberare din Patet Lao în cadrul campaniei de iarnă-primăvară, moralul trupelor marionetă din Patet Lao scade mereu. Potrivit unui comunicat oficial, în cursul primelor 4 luni ale acestui an, în provincia Vien Tian, din rîndurile armatei marionetă au dezertat 1125 soldați.

Situația din Guatemala

NEW-YORK (Agerpres). — După cum se anunță din Guatemala-City, junta militară este sfîșiată de neînțelegeri. Castillo Armas nu se bucură de sprijinul deplin al celorlalți membri ai noii junte militare.

Potrivit relatărilor corespondentului ziarului „New-York Herald Tribune”, Bigart, adepții lui Castillo Armas se așteaptă la o bătălie pentru putere între el și Monzon, președintele provizoriu. După cum scrie corespondentul, mari nemulțumiri se manifestă și în rîndurile armatei.

Greva muncitorilor din industria cauciucului din S. U. A.

NEW-YORK (Agerpres). —

La 8 iulie, aproximativ 30.000 muncitori membri ai sindicatului muncitorilor din industria cauciucului au declarat grevă. Greva a cuprins 10 întreprinderi ale societății „Goodyear Tire and Rubber Company” din 8 state ale S.U.A.

Potrivit declarației președintelui sindicatului, Backmaster, greva a fost declarată din cauza refuzului societății de a satisface revendicările cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor.

Declarația Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. anunță:

Serviciul de presă de pe lingă primul ministru al R.D. Germane anunță că la propunerea primului ministru Otto Grotewohl, Consiliul de Miniștri al Republicii Democratice Germane a dat publicității următoarea declarație:

Amenințările provocatoare ale lui Adenauer față de Franța, care urmăresc scopul de a o obliga să ratifice tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană”, au provocat în lumea întreagă și mai ales în rîndurile opiniei publice franceze o îngrijorare serioasă. Se aud voci care spun că Germaniei nu i-au servit învătămintele din trecut.

Guvernul Republicii Democratice Germane declară cu toată hotărîrea că Adenauer n-are dreptul să vorbească în numele poporului german. Declarațiile și acțiunile sale se află în contradicție flagrantă cu năzuința de pace a majorității poporului german. În Germania se desfășoară o luptă îndrăjită între forțele democratice și soviniștii care aspiră la revanșă, vinovați de desfășurarea celor

două războaie mondiale, de faptul că au adus poporului lor, precum și popoarelor Europei sînge și lacrimi. Adenauer continuă politica anterioară a imperialismului german. Forțele democratice ale poporului nostru se pronunță cu hotărîre împotriva acestei politici și năzuiesc într-adevăr spre stabilirea unor relații pașnice și de prietenie cu toate popoarele Europei. O astfel de politică corespunde intereselor vitale ale poporului german, cît și ale poporului francez. Ea corespunde intereselor vitale ale tuturor celorlalte popoare din Europa.

Guvernul Republicii Democratice Germane își exprimă încrederea că cererea poporului german cu privire la asigurarea unei păci trinitice și a unor relații de bună vecinătate cu poporul francez va duce la creșterea forțelor democratice în Germania occidentală, la pace și securitate pentru ambele popoare. Forțele democratice ale poporului german se vor dovedi a fi mai puternice decît încercările lui Adenauer de a transforma Germania occidentală într-un jandarm al Europei occidentale.

Opinia publică franceză protestează împotriva presiunilor S. U. A. în scopul ratificării tratatului comunității defensive europene

PARIS (Agerpres). —

Presiunea exercitată de S.U.A. asupra Franței în scopul de a obține ratificarea de către aceasta a tratatului cu privire la constituirea „armatei europene” provoacă indignarea crescîndă a opiniei publice franceze. Influentul ziar burghiez „Le Monde” a publicat din nou la 8 iulie un articol în această problemă. „Președintele Eisenhower și secretarul Departamentului de stat al S.U.A., scrie ziarul, persistă în tendința lor de a smulge Franței cu forța o hă-

țărare cu privire la „comunitatea defensivă europeană”. Pentru a lega Franța și a smulge un vot parlamentului, au fost puse în mișcare toate mijloacele. Diplomația, armata, politica, propaganda, finanțele, activitatea de afaceri, aliații, clienții, sateliții, tentările, șantajul, cererile — totul a fost mobilizat pentru mare ofensivă care a început”.

„Presiunea americană asupra Franței, scrie în încheiere ziarul, crește rapid și este exercitată fără rușine și fără cumpănare”.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, azi, 11 iulie: Hamlet. Repr. 3, 6 și 9.

Duminică matineu la orele 11.30.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9 se va ține în grădina cinematografului „Timpuri Noi”.

„NICOLAE BALCESCU”, azi, 11 iulie: Agentul secret. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la orele 11.30.

„HERBAK JANOȘ”, azi, 11 iulie: Fiul mării.

Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la orele 11.30.

„L. L. CARAGIALE”, azi, 11 iulie: Primăvara. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la orele 11.

În caz de timp favorabil reprezentarea de la orele 9 se va ține în grădina.

„TIMPURI NOI”, pînă la 16 iulie:

1) Cenușăreasa, 2) Cîntecul perei, 3) Jurnale de actualitate. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Matineu duminică de la orele 11.

„SOLIDARITATEA” (Gal): azi, 11 iulie: Marile. Repr. în zilele de lucru la orele 7.

Duminică repr. la 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI”, (Micălaça): oină la 13 iulie: Vacanța cu Andel. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

Duminică repr. la 2, 4, 6 și 9.

Cinema C.F.R. „ILIE PINCHIE” (Grădiște) azi, 11 iulie: Căpitan la 15 ani.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFIELOR DIN REGIUNE:

„NICOLAE BALCESCU” (I lipova)

azi, 11 iulie: „S-a întîmplat în luna mai”.

„PETOFI SANDOR” (Radna):

azi, 11 iulie: Actele secrete Solvay.

„POPULAR” (Sînicolaul Maru):

azi, 11 iulie: Un pîchet în munți.

33 ANI DE LA VICTORIA REVOLUȚIEI POPULARE MONGOLE

Cu mai bine de trei decenii în urmă, poporul mongol a pornit la luptă dreaptă pentru eliberarea de sub cîmpul robie feudală. Arații (țărani crescători de vite), conduși de patrioți revoluționari, au aprins flăcările revoluției în toate colțurile țării; ei au răsturnat de la puterea principii și preoții budhiști, moșierii și cămătarii și au alungat cîmpăritorii străini.

Revoluția populară mongolă a doborât și s-a născut în sinul poporului mongol, asuprit și umilit, silit să ducă un trai mizer; ea este expresia revoltei crescătoare de animale, obligați să lucreze pentru feudați și biserică budhistă; revoluția populară mongolă a destăinuit lumii întregi existența unei voințe uriașe a unui popor puțin numeros, dar dornic să fie stăpîn în țara sa, să se bucure de bogățiile și frumusețile patriei îngenușinate.

Răsturnarea revoltei araților, sub forma unei mișcări de mare amploare, puternică și organizată, are loc în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a însușit poporul mongol și l-a încredințat că reprezintă o forță în stare să alunge exploatarea, să cucerească puterea de stat și să cîștige independența națională. Ea a constituit — după cum arată I.V. Stalin — „prima revoluție din lume care a trezit din somnul lor de veacuri masele muncitoare ale popoarelor asuprite din Orient, antrenîndu-le la luptă împotriva imperialismului mondial”.

În perioada avîntului revoluționar, în Mongolia a luat naștere Partidul Popular Revoluționar, condus de Suhe-Bator și Ciobalsan. Partidul Popular Revoluționar a condus cu fermitate ofensiva maselor populare împotriva feudalismului, călăuzit fiind de ideile înaintate ale științei marxist-leniniste. Teoriile leninist-staliniste asupra necesității unei alianțe strînse cu Statul Sovietic și asupra posibilității și necesității de a merge pe o cale necapitalistă, au stat la baza politicii partidului. Aceste teorii au determinat cursul dezvoltării ulterioare a revoluției.

Forțele revoluționare, conduse de Partidul Popular Revoluționar au avut de înfruntat dușmani înrațiți, hotărîți să nu renunțe cu ușurință la privilegiile ce le moșteniseră în cadrul feudalismului. Reacțiunii interne s-au coalizat capitaliștii chinezi, imperialismul japonez și americani, precum și bandele batmanului Seminov și ale baronului Ungern, refugiați în urma loviturii zdrobitoare pe care le-a dat Armata Roșie. Forțele reacționare au organizat comploturi coartrevoluționare și l-au asasinat înșelește pe Suhe-Bator, unul din fruntașii mișcării revoluționare. Însă ele au pierdut de la bun început controlul în țară.

La 11 iulie 1921, în Mongolia a fost format un guvern popular, din care făceau parte Suhe-Bator și Ciobalsan, fruntași ai revoluției și întemeietori ai Partidului Popular Revoluționar. Cu

sprijinul Armatei Roșii, trupele populare mongole au nimicit în scurt timp rezistența reprezentanților feudalismului și a sprijinitorilor lor și au eliberat întreaga țară; toate regiunile Mongoliei s-au unit sub sceul guvernului popular. La 13 iunie 1924 a fost proclamată Republica Populară Mongolă.

Poporul sovietic a acordat un ajutor lovărășesc poporului mongol, ridicînd la luptă pentru independența națională și libertăți democratice. Guvernul sovietic a anulat datorile contractate de Mongolia față de Rusia și a abrogat tratatele mongolo-ruse bazate pe inegalitatea de drepturi. Prietenia sovieto-mongolă s-a cimentat apoi prin acordul din 1921 și prin legăturile de strînsă colaborare stabilite în anii de pace.

În perioada celui de al doilea război mondial, poporul mongol a acordat la rîndul său ajutor Armatei Sovietice care lupta împotriva agresorilor germani și japonezi. Despre acest act plin de semnificație, I. V. Stalin spunea: „Guvernul Sovietic constată cu un sentiment de recunoștință că armata populară revoluționară mongolă, luptînd cot la cot cu Armata Roșie, a adus contribuția sa prețioasă la cauza comună a zdrobirii imperialismului japonez”.

Victoria revoluției mongole și succesele perioadei de dezvoltare economică a țării, de construire a bazelor socialismului, este o confirmare strălucită a tezei leninist-staliniste privitoare

la posibilitatea trecerii la socialism a țărilor slab dezvoltate, înăpoiate, dar sprijinite îndeaproape de statul sovietic, fără să mai treacă prin faza capitalistă. „Fără a trece prin grozăviile robiei capitaliste — spunea Ciobalsan — noi dezvoltăm în țară producția socială, creăm noi relații între oameni, relații în care nu există exploatarea și asuprirea”.

Urînd calea necapitalistă, R. P. Mongolă, ajutată de Uniunea Sovietică, a înregistrat în cei 30 ani de existență o dezvoltare ascendentă de mari proporții. Mongolia a devenit o țară independentă; poporul mongol și-a făcut o viață nouă, în continuă înflorire.

Și în anii dezvoltării pașnice, Partidul Popular Revoluționar s-a dovedit a fi singurul capabil să îndrume și să organizeze munca oamenilor muncii. Nimicind împotriva elementelor reacționare și purtătorii devierii de dreptă (demascați la Congresul al VII-lea al partidului din 1927), care cereau adoptarea liniei de dezvoltare capitalistă și restaurarea relațiilor sociale în curs de distrugere, Partidul Popular Revoluționar a dus cu hotărîre lupta pentru supraparea economică a reprezentanților feudalismului.

În 1929 s-a început confiscarea averii feudaților. S-a pus capăt exploatarea. Țăranii săraci au fost ajutați cu vite. Anii 1938—1939 sînt însemnați în istoria R.P. Mongole ca reprezentînd perioada unei intense dezvoltări economice. Congresul al X-lea al partidului, ținut în martie 1940, a subliniat transformările adînci petrecute în toate domeniile vieții de stat.

Economia R. P. Mongole se dezvoltă pe baza planurilor economice. În-

făptuirea primului plan cincinal (1948—1952) a însemnat o victorie strălucită a poporului mongol. Statul acordă o mare atenție întăririi bazei economice naționale, creșterea vitelor. Măsurile luate în acest sens au făcut ca în 25 ani numărul vitelor să crească de mai mult de două ori. R. P. Mongolă ocupă primul loc în lume în privința numărului de vite pe cap de locuitor.

Creșterea animalelor a cunoscut un avînt considerabil în urma formării gospodăriilor agricole de stat și a societăților de producție a araților. S-au înființat de asemenea, cu sprijinul Uniunii Sovietice, stațiuni de mașini pentru cîștigul fin.

Paralel cu creșterea vitelor s-a în-

firipat și agricultura, considerată înainte ca o ocupație păgînă. În 10 ani, suprafețele cultivate s-au mărit de 170 de ori. În R. P. Mongolă se cultivă acum grîu, secară, ovăz, mei, orz și alte culturi.

Industria, înainte inexistentă, a devenit una din principalele ramuri ale economiei naționale. Cele cîteva sute de întreprinderi fabrică, pentru nevoile interne, încălțăminte, postav, cojoace și alte articole. S-au construit mai multe combinate — energetice, alimentare, de carne — și fabrici de materiale de construcții. A luat naștere de asemenea industria minieră și de prelucrare a metalelor. Se extrage aur, cărbune, sare, etc.

Producția industriei de stat a crescut, în perioada 1940—1949, calculată în prețurile anului 1940, cu 280 la sută. Căile de comunicație, nou construite, străbat întinsul patriei. Șoselele au o lungime totală de 1.000 km. S-a construit și o linie ferată care leagă

capitala țării, Ulan-Bator, cu Uniunea Sovietică.

Dezvoltarea simțitoare a economiei țării a făcut posibilă înfăptuirea unor transformări profunde în viața culturală și socială a poporului mongol. Pînă la revoluție în Mongolia nu existau școli; numai un procent infim din populație știa carte. Guvernul popular a pus însă bazele dezvoltării culturale a maselor populare. În R.P. Mongolă există peste 600 școli. La Ulan-Bator a fost deschisă Universitatea de stat. În țară se tipăresc cărți școlare. Numai în 7 ani (1940—1947) s-au editat 161 manuale, cu un tiraj de 2.000.000 exemplare.

Școlile de stat au dat numeroși oameni de cultură, artă și știință. În agricultură activează 5.000 oameni numai în specialitatea de veterinar. Numeroși fii ai poporului mongol au devenit specialiști în industrie, profesori, medici, etc. Medicii deservesc 63 spitale și centre medicale și 316 centre de asistență sanitară, toate înființate în anii puterii populare.

Pentru culturalizarea maselor apar 8 ziare centrale, 19 locale și 14 reviste. La Ulan-Bator s-a ridicat un studio cinematografic, s-a înființat Teatrul de stat mongol, Circul de stat, Teatrul de estradă și Teatrul muzical.

Victoriosul popor mongol duce pe mai departe cu mîndrie steagul luptei revoluționare, al construcției socialiste. El este o pildă vie pentru toate popoarele lumii aflate sub jugul stăpînirii imperialiste, că numai pornind hotărît și consecvent la luptă aprigă împotriva asupritorilor, poți să cîștigi o viață liberă de exploatare, demnă.

I. Popa